

שלוש עצות

פורטוגל

שלוש שנים עמד החייל הצעיר חואן בשמירה על ארמון המלך. בתום שנה השלישית השתחרר ויצא בדרך לכפרו, לאשתו, ולחלקת האדמה שירש מאביו. שכרו אצל המלך לא היה גבוה, ובכל זאת לא יצא משם עם כיס ריק. הרי בשמירה אין לו צורך בכסף ובבית הכספים יועילו תמיד.

במשך שהותו בעיר התיידד חואן עם איש זקן וחכם שהתייחס אליו תמיד כמו לבנו ממש. כעת הוא הלך להיפרד ממנו.

לפני שנפרדו שאל אותו הזקן "אמור לי מה עדיף לך, הכסף שחסכת או שלוש עצות טובות?"

"אזכור זאת."
"אז תזכור גם את העצה השלישית. אל תשפוט אדם על פי המראה הראשון."
התחיל חואן להיפרד ובעלת הבית הזקנה הביאה לו כיכר לחם גדולה "קח אתה, ילדי, תוכל לאכול בדרך."
חואן הודה לבעלי הבית ויצא. הולך, מחזיק את כיכר הלחם בידו וחושב "כיכר לחם יפה ובוודאי לחם טעים. אבל יהיה עוד יותר טעים לאכול אותו ביחד עם אשתי בבית. שהיא תטעם פעם לחם כמו שבעיר אוכלים."
הוא הלך מהר בדרך המלך והשיג איש שהוביל זוג פרידות עם סחורה, בצד אחת פחי שמן, בצד שני שקי קמח. האיש הוביל את הסחורה לכפר. וכפר עוד רחוק.
התחילו שניהם לשוחח והלכו ביחד. ובצד אחד של הדרך שדה חרוש, בצד שני - יער. ואז רואים, שביל בין העצים.

"הכסף תמיד יועיל לי במשק" ענה הבחור "צריך לתקן בית, לקנות מחרשה חדשה. ואיך אחזור הביתה ולאשתי בלי כסף?"
חיך הזקן "את הכסף עלולים לגנוב לך בדרך, ועצות טובות לא ניתן לגנוב."
"ואיזה עצות תיתן לי?" שאל חואן.
"עצות טובות, בני, כאלה שיועילו לך בדרך."
"טוב" הסכים חואן "תמיד סמכתי עליך. היית לי לידיד טוב וגם עכשיו אסמוך עליך!" והוא מסר לזקן את כל הכסף שבכיסו.
"ועכשיו תקשיב" אמר הזקן "הנה העצה הראשונה שלי. לך תמיד בדרך המלך. על תפתה לשבילים ולקיצורי דרך."
"והעצה השנייה?"
"אל תלון בבתים בהם לנים אנשים עשירים."

טוב והוא משלם על הכל בזהב.
"שלום חייל!" קורא האיש "בוא,
תצטרף אלי. בדיוק עשיתי עכשיו עסקה
טובה. הרווחתי כסף הרבה. תחגוג יחד
אתי, הכל על חשבוני."
חואן היה אמנם רעב, אבל נזכר בעצת
הזקן. הוא עמד בפיתוי כי חשב
"שילמתי כבר עבור העצות שקיבלתי,
אז למה שלא אנצל אותן. עובדה, אחת

אמר האיש המוביל פרדות "אני מכיר
את השביל. נלך בו ונגיע לכפר מהר
יותר."

"לא" ענה חואן שנזכר בעצת חברו
הזקן "לך כפי שאתה רוצה, ואני
אמשיך בדרך המלך."

נפרדו, האיש הוביל את הפרדות שלו
דרך היער וחואן המשיך ללכת בדרך.
אך טרם הגיע כפר שנראה מרחוק
ראה שמוביל הפרדות עומד בדרך,
צועק ובוכה. שודדים נפלו עליו ביער.
לקחו לו את הפרדות ואת כל הסחורה.
ועוד הרביצו לו מכות. בקושי ברח
מהם. כל רכושו אבד!

"הועילה לי העצה הראשונה" חשב
החייל והלך הלאה.

עוד לפני שהגיע לכפר ראה פונדק
בדרך, וחשב שאולי יתנו לו ללון שם.
ניכנס ובפונדק וראה - יושב אדון
מלובש בהידור, לפניו שולחן מלא כל

כבר השתלמה לי."

הוא הודה לאיש העשיר והלך הלאה. הלילה ירד כבר והוא לא רצה להיכנס לכפר, לחפש מקום לינה בבתים, להעיר אנשים. לכן מצא לו מקום נוח תחת עץ שבצד הדרך, נשכב שם ונרדם.

התעורר בבוקר מצעקות רמות המגיעות מהפונדק. כפריים רבים רצו לשם.

"מה קרה?"

"מחפשים גנב!"

"איזה?"

"זה שהרג את האיש העשיר שהיה בפונדק ולקח שק של כסף!"

"נו" חשב חואן "טוב שלא נשארתי בפונדק עם העשיר. לא לשווא שמעתי בעצתו של הזקן!"

נכנס לכפר ושם האכילו אותו בלחם וגבינת צאן. שבע והלך הלאה. לכפר

שלו, לביתו, כבר לא רחוקה הדרך. הלך וחשב "אפתיע את אשתי. היא מחכה לי כבר הרבה זמן. בוודאי תשמח לראות אותי."

כשהגיע לבית לא הלך לדלת אלא קודם הציץ בחלון. שעת בוקר מוקדמת הייתה והוא הופתע לראות דרך החלון גבר זר בבית.

איש זר, בוודאי גנב! חואן היה עוד צעיר, לא אהב להתבדח. הוציא סכין וקפץ דרך החלון. הניף את הסכין ואז נזכר את עצתו של הזקן "אל תשפוט אדם על פי המראה הראשון." זרק את

הסכין ושאל את הזר "מי אתה?"

ובאותו הרגע נכנסה אשתו. "חואן יקירי, ידעתי שאתה בא היום. והיום זאת שמחה כפולה שלי. הנה אחי בא אתמול בערב לבקר מברזיל. תכירו-נא."

"אכן עזרה לי עצתו השלישית של

הזקן" חשב חואן.
הם התיישבו לשולחן לארוחת הבוקר.
חואן שם על השולחן את כיכר הלחם
אותה הביא מהעיר ורצה לפרוס אותה.
אך הסכין נתקעה במשהו קשה בפנים.
שברו את הכיכר ובפנים מצאו את כל
הכסף שחואן חסך במשך שנות
שירותו, וגם פתק ועליו "לולא שילמת
עבור העצות, ספק האם היית משתמש
בהן."
זה הסיפור. ומה היה הלאה אינני יודע.